

LIETUVOS RESPUBLIKOS
LIGOS IR MOTINYSTĖS SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-110 2, 4, 5, 6,
8, 9, 10, 11, 11¹, 16, 18, 19, 21, 24 IR 25 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2023 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) įstatymų nustatytais atvejais kompensuojamos šios rūšies draudimu apdraustiems asmenims dėl jų pačių ar jų šeimos narių arba budinčio globotojo, globėjo, rūpintojo arba vaiką ar pagal formaliojo švietimo programą besimokantį asmenį su negalia iki 24 metų laikinai prižiūrinčio asmens, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, prižiūrimų vaikų ar asmenų su negalia ligos ar dėl dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje negautos pajamos arba jų dalis;“.

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnio 4 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) teisę į naują ligos, profesinės reabilitacijos, motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmoką įgyja ankstesnės ligos, profesinės reabilitacijos, motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmokos mokėjimo laikotarpiu arba be pertraukos kitą dieną po ankstesnės ligos, profesinės reabilitacijos, motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmokos mokėjimo pabaigos, o ligos socialinio draudimo ir (ar) motinystės socialinio draudimo įmokas anksčiau paskirtai ligos, profesinės reabilitacijos, motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmokai gauti yra sumokėję šios dalies 1 ar 2 punkte nustatyta tvarka.“

3 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) šio įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje ir 11¹ straipsnio 8 dalyje nurodytų vaikų ir asmenų su negalia priežiūrai, jeigu švietimo įstaigoje (įstaigose) nustatytas infekcijų plitimą ribojantis režimas, bei šio įstatymo 11¹ straipsnio 3 ir 7 dalyse nurodytų vaikų ir asmenų su negalia priežiūrai;“.

2. Pakeisti 5 straipsnio 2 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) vaiko priežiūrai, jeigu asmuo, kuriam suteiktos nėštumo ir gimdymo atostogos ar atostogos vaikui prižiūrėti (toliau – vaiko priežiūros atostogos), dėl savo ar kito vaiko, kurio priežiūrai jam suteiktos vaiko priežiūros atostogos, ligos ar traumos negali šio vaiko prižiūrėti;“.

3. Pakeisti 5 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Motinystės, tėvystės ir vaiko priežiūros išmokos skiriamos turintiems teisę jas gauti apdraustiesiems asmenims šiais atvejais:

1) motinystės – apdraustajam asmeniui nėštumo ir gimdymo atostogų metu arba nėštumo ir gimdymo laikotarpiu, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo 16 straipsnio 3 dalyje;

2) tėvystės – apdraustajam asmeniui tėvystės atostogų metu arba tėvystės laikotarpiu, arba tėvystės atostogų, suteiktų pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso 133 straipsnio 2 dalį, metu, jeigu įtėviui anksčiau nebuvo suteiktos vaiko priežiūros atostogos tam pačiam vaikui prižiūrėti arba jeigu įvaikintas ne sutuoktinio vaikas;

3) vaiko priežiūros – apdraustajam asmeniui vaiko priežiūros atostogų metu, kol vaikui sueis 18 arba 24 mėnesiai, arba vaiko priežiūros laikotarpiu, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, arba vaiko priežiūros atostogų, suteiktų pagal Darbo kodekso 134 straipsnio 2 dalį, metu, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 punkte, bet ne ilgiau, iki vaikui sukaks 18 metų, jeigu įmotė (įtėvis) anksčiau negavo vaiko priežiūros išmokos tam pačiam vaikui prižiūrėti arba jeigu įvaikintas ne sutuoktinio vaikas.“

4. Pakeisti 5 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Pagal Valstybinio socialinio draudimo įstatymą motinystės socialiniu draudimu draudžiami asmenys, kuriems nėštumo ir gimdymo, tėvystės ir vaiko priežiūros atostogos nesuteikiamos, nėštumo ir gimdymo laikotarpiu, remiantis nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimu, prilyginami asmenims, kuriems suteiktos nėštumo ir gimdymo atostogos, o remiantis Lietuvos Respublikos gyventojų registro duomenimis apie vaiko gimimą (vaiko vardas, pavardė, asmens kodas (jei neturi, – gimimo data), motinos ir tėvo vardas, pavardė, asmens kodas (jei neturi, – gimimo data) arba vaiko gimimo faktą patvirtinančiu dokumentu, jeigu duomenų apie vaiko gimimą nėra Lietuvos Respublikos gyventojų registre, ir jų Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritoriniam skyriui (toliau – Fondo valdybos teritorinis skyrius) pateiktu Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus (toliau – Fondo valdybos direktorius) patvirtintos formos pranešimu apie pasirinktą tėvystės laikotarpį ar vaiko priežiūros laikotarpį, – asmenims, kuriems suteiktos tėvystės ar vaiko priežiūros atostogos.“

5. Pakeisti 5 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Profesinės reabilitacijos išmokos skiriamos ir mokamos turintiems teisę jas gauti apdraustiesiems asmenims, kuriems Asmens su negalia teisių apsaugos agentūra prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Asmens su negalia teisių apsaugos agentūra) nustatė profesinės reabilitacijos paslaugų poreikį, jeigu šie asmenys dalyvauja profesinės reabilitacijos programoje.“

4 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Kompensuojamasis uždarbis, pagal kurį nustatomas motinystės, tėvystės ir vaiko priežiūros išmokų dydis, apskaičiuojamas pagal apdraustojo asmens draudžiamąsias pajamas, turėtas per paeiliui einančius 12 kalendorinių mėnesių, buvusių iki praeito kalendorinio mėnesio prieš teisės gauti motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmoką atsiradimo mėnesį. Jeigu apdraustasis asmuo, turintis teisę gauti motinystės išmoką, per visą ar dalį šioje dalyje nurodyto laikotarpio draudžiamųjų pajamų Lietuvoje neturėjo dėl to, kad dirbo ir (ar) buvo draudžiamas užsienyje, kompensuojamasis uždarbis, pagal kurį nustatomas motinystės išmokos dydis, apskaičiuojamas pagal paskutinių kalendorinių mėnesių, buvusių iki praeito kalendorinio mėnesio prieš teisės gauti motinystės išmoką atsiradimo mėnesį, kuriais motinystės socialiniu draudimu apdraustasis asmuo Lietuvoje dirbo ir (ar) gavo draudžiamųjų pajamų, nurodytų šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje, arba pagal paeiliui einančių 12 kalendorinių mėnesių, buvusių iki praeito kalendorinio mėnesio prieš teisės gauti motinystės išmoką atsiradimo mėnesį, draudžiamąsias pajamas Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka, taikant palankesnę kompensuojamojo uždarbio dydį.“

2. Pripažinti netekusia galios 6 straipsnio 4 dalį.

3. Pakeisti 6 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Maksimalus kompensuojamasis uždarbis ligos, profesinės reabilitacijos, tėvystės ir vaiko priežiūros išmokoms apskaičiuoti negali viršyti dviejų šalies vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių, galiojusių užpraeitą ketvirtį iki nedarbingumo atsiradimo mėnesio, profesinės reabilitacijos programos pradžios mėnesio ar teisės gauti tėvystės ar vaiko priežiūros išmoką atsiradimo dienos, dydžio. Kompensuojamasis uždarbis motinystės išmokoms apskaičiuoti negali viršyti atitinkamų kalendorinių metų socialinio draudimo įmokų bazės, galiojančios laikotarpiu, už kurį skaičiuojamas kompensuojamasis uždarbis.“

4. Papildyti 6 straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Minimalus kompensuojamasis uždarbis, taikomas šio įstatymo 24 straipsnio 7 dalyje nustatytu atveju, negali būti mažesnis negu minimalioji mėnesinė alga, galiojusi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos motinystės socialinio draudimo įmokos, arba pajamų, gautų iš vaiko priežiūros

išmokos gavimo metu vykdytos darbinės veiklos, kurios pagal šį įstatymą nėra laikomos draudžiamosiomis pajamomis, arba šio įstatymo nustatytų ligos (įskaitant išmokas, darbdavio mokamas dvi pirmąsias ligos dienas) ar profesinės reabilitacijos išmokų, ligos dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar profesinės ligos išmokų, mokamų vadovaujantis Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymu (toliau kartu šioje dalyje – pajamos ir (ar) išmokos), gavimo mėnesį. Maksimalus kompensuojamasis uždarbis, taikomas šio įstatymo 24 straipsnio 7 dalyje nustatytu atveju, negali viršyti penkių šalies vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių, galiojusių užpraeitą ketvirtį, buvusį iki pajamų ir (ar) išmokų gavimo dienos, dydžio.“

5 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) iki laikinojo nedarbingumo pradžios dienos turi ne trumpesnę kaip 3 mėnesių per paskutinius 12 mėnesių arba ne trumpesnę kaip 6 mėnesių per paskutinius 24 mėnesius ligos socialinio draudimo stažą, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse. Ligos išmokoms, darbdavio mokamoms dvi pirmąsias ligos dienas, ligos socialinio draudimo stažo reikalavimas netaikomas.“

2. Pakeisti 8 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Ligos išmoką turi teisę gauti ir apdraustieji asmenys iki 26 metų, kurie iki laikinojo nedarbingumo pradžios dienos neįgijo šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyto stažo dėl to, kad nurodytais laikotarpiais mokėsi pagal bendrojo ugdymo programą ar pagal profesinio mokymo programą arba studijavo aukštosiose mokyklose pagal studijų programą, jeigu laikinasis nedarbingumas prasideda per 6 mėnesius nuo bendrojo ugdymo programos, profesinio mokymo programos arba aukštojo mokslo studijų programos baigimo ir atitinkamo išsilavinimo ar kvalifikacijos įgijimo (pagal mokymosi ir (ar) kvalifikacijos pasiekimus įteisinantį dokumentą) dienos.“

6 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Ligos išmokos dėl apdraustojo asmens ligos arba traumos mokėjimo trukmė

1. Turintiems darbo ar tarnybos santykius apdraustiesiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais, ligos išmoką dvi pirmąsias kalendorines nedarbingumo dienas, sutampančias su darbuotojo darbo ar tarnybos grafiku, moka kiekvienas darbdavys, neatsižvelgdamas į apdraustojo asmens turimą ligos socialinio draudimo stažą. Ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų šio

įstatymo 8 straipsnyje nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims pradedama mokėti trečiąją nedarbingumo dieną ir mokama iki darbingumo atgavimo dienos ar dalyvumo lygio nustatymo dienos. Tuo atveju, kai Asmens su negalia teisių apsaugos agentūra asmenims nustato profesinės reabilitacijos paslaugų poreikį, ligos išmoka jiems mokama iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos dėl tos ligos ar traumos, dėl kurios asmuo tapo nedarbingas iki atleidimo iš darbo ar tarnybos, mokama ne ilgiau kaip 5 kalendorines ligos dienas, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos.

2. Apdraustiesiems asmenims, gaunantiems valstybinę socialinio draudimo netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, ligos išmoka šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytais atvejais iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir mokama ne ilgiau kaip 90 kalendorinių dienų per kalendorinius metus.

3. Apdraustiesiems asmenims, kurie asmens sveikatos priežiūros įstaigose, teikiančiose dienos stacionaro ar stacionarinio priklausomybės ligų gydymo paslaugas, savanoriškai gydossi patologinį potraukį į azartinius lošimus, abstinencijos būklę dėl psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo ir (ar) priklausomybės nuo psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo sindromą, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir mokama ne daugiau kaip 2 kartus per kalendorinius metus, o bendra ligos išmokos mokėjimo trukmė negali būti ilgesnė kaip 40 kalendorinių dienų per kalendorinius metus.

4. Apdraustiesiems asmenims, tapusiems laikinai nedarbingiems dėl audinių, ląstelių ar organų paėmimo transplantacijai donorystės tikslu, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti pirmąją nedarbingumo dieną ir mokama iki darbingumo atgavimo dienos, iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar dalyvumo lygio nustatymo dienos. Ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui dėl audinių, ląstelių ar organų paėmimo transplantacijai donorystės tikslu, kai dėl to asmuo tapo nedarbingas iki atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos, mokama, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos.

5. Neturintiems darbo ar tarnybos santykių apdraustiesiems asmenims, įgijusiems teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų mokama nuo trečiosios laikinojo nedarbingumo dienos iki darbingumo atgavimo dienos, iki pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar dalyvumo lygio nustatymo dienos. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodytais atvejais ligos išmoka pasibaigus draudimo laikotarpiui dėl

ligos ar traumos, dėl kurių asmuo tapo nedarbingas iki draudimo laikotarpio pabaigos, mokama ne ilgiau kaip 5 kalendorines ligos dienas, einančias po laikotarpio, kurį šie asmenys buvo laikomi apdraustaisiais asmenimis, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po draudimo laikotarpio pabaigos.“

7 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Ligos išmokos sergančiam šeimos nariui slaugyti arba vaikui prižiūrėti mokėjimo trukmė

1. Kai apdraustasis asmuo slaugo sergantį šeimos narį, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų.

2. Turinčiai (-iam) teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui ar vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, slaugančiam (-iai) sergantį vaiką iki 14 metų, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko slaugymo dienos ir mokama ne ilgiau kaip 21 kalendorinę dieną.

3. Turinčiai (-iam) teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį motinai (tėvui), įmotei (įtėviui) ar globėjui, ar senelei (seneliui), prižiūrinčiai (-iam) vaiką, kurio priežiūrai nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos suteiktos kitam asmeniui (motinai (tėvui), įmotei (įtėviui) ar globėjui, ar senelei (seneliui), kuris dėl savo ar kito vaiko (globojamo vaiko), kurio priežiūrai jam suteiktos nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos, ligos ar traumos negali šio vaiko prižiūrėti, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko priežiūros dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų. Bendras ligos išmokos mokėjimo terminas negali būti ilgesnis kaip 90 kalendorinių dienų per kalendorinius metus.

4. Turinčiai (-iam) teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui, rūpintojui ar vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, slaugančiam (-iai) stacionare ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje sergantį vaiką iki 7 metų ar slaugančiam (-iai) stacionare, ambulatoriškai ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje vaiką iki 18 metų, sergantį ligomis, dėl kurių nustatytas sunkus neįgalumo lygis, išmoka iš Valstybinio socialinio

draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 120 dienų per kalendorinius metus.

5. Turinčiai (-iam) teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui, rūpintojui ar vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, slaugančiam (-iai) stacionare, ambulatoriškai ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje vaiką iki 18 metų, sergantį ypač sunkiomis ligomis, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 364 kalendorines dienas, skaičiuojant nuo pirmosios slaugymo dienos. Turinčiai (-iam) teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui, rūpintojui ar vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, slaugančiam (-iai) stacionare, ambulatoriškai ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje vaiką iki 18 metų, sergantį sunkiomis ligomis, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 180 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo pirmosios slaugymo dienos. Ypač sunkių ir sunkių ligų sąrašus tvirtina sveikatos apsaugos ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras. Pasibaigus šioje dalyje nurodytiems ligos išmokos mokėjimo terminams, toliau išmoka už to paties vaiko, sergančio ypač sunkia ar sunkia liga, slaugymą gali būti mokama ne daugiau kaip 120 dienų per kalendorinius metus.

6. Šiame straipsnyje nurodytais atvejais, kai apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl šeimos nario slaugos ar vaiko priežiūros, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui, ligos išmoka mokama tik dėl tos ligos ar traumos, dėl kurių slaugomas jo šeimos narys ar prižiūrimas vaikas, iki apdraustojo asmens atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos ir ne ilgiau negu šiame straipsnyje nurodytą laikotarpį.

7. Šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse nustatytais atvejais ligos išmoka mokama, jeigu slaugomas vaikas, kurio priežiūrai kitam asmeniui (motinai (tėvui), įmotei (įtėviui) ar globėjui, ar senelei (seneliui) nesuteiktos nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos, išskyrus atvejus, kai kitas asmuo (motina (tėvas), įmotė (įtėvis) ar globėjas, ar senelė (senelis), kuriam šio vaiko priežiūrai suteiktos nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos, dėl savo ar kito vaiko (globojamo vaiko), kurio priežiūrai jam suteiktos nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos, ligos ar traumos negali šio vaiko slaugyti. Šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse nustatytais atvejais budinčiam globotojui ar vaiką laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui nustatyta laikinoji priežiūra pas

fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, slaugančiam sergantį vaiką, ligos išmoka mokama neatsižvelgiant į tai, ar jo priežiūrai kitam asmeniui suteiktos nėštumo ir gimdymo ar vaiko priežiūros atostogos.“

8 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jeigu vaiko iki 8 metų, kol jis nepradėtas ugdyti pagal pradinio ugdymo programą, ar pagal pradinio ugdymo programą ugdomo vaiko, ar pagal formaliojo švietimo programą besimokančio asmens su negalia iki 24 metų lankomoje švietimo įstaigoje nustatomas infekcijų plitimą ribojantis režimas ir dėl to atsiranda būtinybė jį prižiūrėti, ligos išmoka vaiko ar asmens su negalia motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui arba vaiką ar asmenį su negalia laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų vaiko ar asmens su negalia lankomoje švietimo įstaigoje nustatyto infekcijų plitimą ribojančio režimo laikotarpiu pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko ar asmens su negalia priežiūros dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų. Šiame straipsnyje nurodytu atveju, kai apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl vaiko ar asmens su negalia priežiūros, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui, ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui mokama ne ilgiau, negu šioje dalyje nurodytą laikotarpį.“

9 straipsnis. 11¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**11¹ straipsnis. Ligos išmokų skyrimo ir mokėjimo ypatumai Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ir (ar) karantiną**

1. Ligos išmoka asmeniui, kuris Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino metu vykdydamas savo profesinės veiklos sveikatos, visuomenės saugumo, viešosios tvarkos palaikymo ir (ar) švietimo srityje (srityse) funkcijas, kurias vykdant neišvengiamas (būtinai) kontaktas su pavojinga užkrečiamąja liga sergančiu asmeniu, susirgo liga, dėl kurios Vyriausybė paskelbė ekstremaliąją situaciją ir (ar) karantiną, mokama iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų nuo trečiosios jo laikinojo nedarbingumo dienos, yra lygi 77,58 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio. Šioje dalyje nurodytų aplinkybių buvimas patvirtinamas vadovaujantis Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka Fondo valdybos teritoriniam skyriui darbdavio pateiktu patvirtinimu, kurio formą tvirtina

Fondo valdybos direktorius (toliau – Patvirtinimo forma). Jeigu darbdavys Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka Fondo valdybos teritoriniam skyriui nepateikia užpildytos Patvirtinimo formos, šioje dalyje nustatytu atveju, iki Fondo valdybos teritoriniam skyriui darbdavys pateikia užpildytą Patvirtinimo formą, asmeniui skiriama ir mokama šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatyto dydžio ligos išmoka, o gavus Patvirtinimo formą, paskirta ligos išmoka perskaičiuojama ir jos nepriemoka išmokama Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka.

2. Ligos išmoka asmeniui, kuris serga sunkia lėtine liga, įrašyta į sveikatos apsaugos ministro patvirtintą sunkių lėtinių ligų sąrašą, ir kuris Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino metu vykdydamas savo profesinės veiklos funkcijas turi riziką susirgti užkrečiamąja liga, dėl kurios Vyriausybė paskelbė ekstremaliąją situaciją ir karantiną, ir dėl to tapti laikinai nedarbingas, ir jam dėl darbo organizavimo ypatumų nėra galimybės sulygto darbo dirbti nuotoliniu būdu ar darbdavys jam nepaskelbė prastovos Darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu atveju, mokama iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų nuo trečiosios jo laikinojo nedarbingumo dienos, yra lygi 62,06 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio.

3. Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino metu atsiradus būtinybei prižiūrėti vaiką iki 8 metų, kol jis nepradėtas ugdyti pagal pradinio ugdymo programą, ar pagal pradinio ugdymo programą ugdomą vaiką, ar pagal formaliojo švietimo programą besimokantį asmenį su negalia iki 24 metų, ligos išmoka vaiko ar asmens su negalia motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui arba vaiką ar asmenį su negalia laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko ar asmens su negalia priežiūros dienos. Šioje dalyje nustatytos ligos išmokos dydis yra lygus 65,94 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio. Šioje dalyje nurodyta ligos išmoka turinčiai (turinčiam) teisę ją gauti motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), globėjui, prižiūrinčiam (prižiūrinčiai) vaiką, kurio priežiūrai kitam asmeniui (motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui) ar globėjui) suteiktos vaiko priežiūros atostogos, nemokama, išskyrus šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus.

4. Jeigu dėl Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino sustabdoma nestacionarių socialinių paslaugų įstaigos (dienos centro) veikla, asmeniui su negalia, kuriam toje įstaigoje buvo teikiama dienos ar trumpalaikė socialinė globa, jo motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), globėjui (rūpintojui), prižiūrinčiam (-iai) šioje dalyje nurodytą asmenį su negalia, iš Valstybinio

socialinio draudimo fondo lėšų nuo pirmosios asmens su negalia priežiūros dienos mokama 65,94 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio ligos išmoka.

5. Jeigu dėl Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino sustabdoma nestacionarių socialinių paslaugų įstaigos (dienos centro) veikla, Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymo nustatytą senatvės pensijos amžių (toliau – pensinis amžius) sukakusiam asmeniui, kuriam toje įstaigoje buvo teikiama dienos ar trumpalaikė socialinė globa, jo sutuoktiniui, dukrai (sūnui), įdukrai (išūniui), globėjui (rūpintojui), prižiūrinčiam (-iai) šioje dalyje nurodytą pensinį amžių sukakusį asmenį, iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų nuo pirmosios pensinį amžių sukakusio asmens priežiūros dienos mokama 65,94 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio ligos išmoka.

6. Ligos išmoka asmeniui, kuris Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino metu lankėsi užsienio šalyje (šalyse) ir dėl jo lankymosi užsienio šalyje (šalyse) jam taikoma privaloma izoliacija arba kuris turėjo sąlytį su pavojinga užkrečiamąja liga sergančiu asmeniu ir jam dėl darbo organizavimo ypatumų nėra galimybės sulygto darbo dirbti nuotoliniu būdu ar darbdavys jam nepaskelbė prastovos Darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu atveju, mokama iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų nuo trečiosios jo laikinojo nedarbingumo dienos, yra lygi 62,06 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio. Šioje dalyje nustatytais atvejais ligos išmoka mokama asmeniui taikomos privalomos izoliacijos laikotarpiu, bet ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo jo atvykimo iš užsienio šalies į Lietuvos Respubliką dienos arba nuo turėto sąlyčio su pavojinga užkrečiamąja liga sergančiu asmeniu dienos. Ligos išmoka šioje dalyje nustatytais atvejais nemokama, jeigu asmuo į užsienio šalį, kuri jo išvykimo iš Lietuvos Respublikos dieną įtraukta į sveikatos apsaugos ministro patvirtintą užsienio šalių, iš kurių grįžus į Lietuvos Respubliką privaloma izoliacija, sąrašą, išvyko ir joje lankėsi kitais negu profesiniais, tarnybos ir (ar) darbo tikslais.

7. Jei Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino metu vaikas iki 8 metų, kol jis nepradėtas ugdyti pagal pradinio ugdymo programą, ar pagal pradinio ugdymo programą ugdomas vaikas, ar pagal formaliojo švietimo programą besimokantis asmuo su negalia iki 24 metų lankėsi užsienio šalyje (šalyse) be motinos (įmotės), tėvo (įtėvio), budinčio globotojo, globėjo arba vaiką ar asmenį su negalia laikinai prižiūrinčio asmens, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, ir dėl jo lankymosi užsienio šalyje (šalyse) jam taikoma privaloma izoliacija arba jis turėjo sąlytį su pavojinga užkrečiamąja liga sergančiu asmeniu, ligos išmoka, vaiko ar asmens su negalia motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui arba vaiką ar asmenį su negalia laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis,

iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų vaiko ar asmens su negalia privalomos izoliacijos laikotarpiu mokama nuo pirmosios jo priežiūros dienos, bet ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų, skaičiuojant atitinkamai nuo vaiko ar asmens su negalia atvykimo iš užsienio šalies į Lietuvos Respubliką dienos arba nuo jo turėto sąlyčio su pavojinga užkrečiamąja liga sergančiu asmeniu dienos, yra lygi 65,94 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio. Šioje dalyje nustatytais atvejais ligos išmoka nemokama, jeigu vaikas iki 8 metų, kol jis nepradėtas ugdyti pagal pradinio ugdymo programą, ar pagal pradinio ugdymo programą ugdomas vaikas, ar pagal formaliojo švietimo programą besimokantis asmuo su negalia iki 24 metų išvyko į užsienio šalį, kuri jo išvykimo iš Lietuvos Respublikos dieną įtraukta į sveikatos apsaugos ministro patvirtintą užsienio šalių, iš kurių grįžus į Lietuvos Respubliką privaloma izoliacija, sąrašą.

8. Jeigu Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino metu vaiko iki 8 metų, kol jis nepradėtas ugdyti pagal pradinio ugdymo programą, ar pagal pradinio ugdymo programą ugdomo vaiko, ar pagal formaliojo švietimo programą besimokančio asmens su negalia iki 24 metų lankomoje švietimo įstaigoje dėl užkrečiamosios ligos, dėl kurios Vyriausybė paskelbė ekstremaliąją situaciją ir (ar) karantiną, nustatomas infekcijų plitimą ribojantis režimas ir dėl to atsiranda būtinybė jį prižiūrėti, ligos išmoka, vaiko ar asmens su negalia motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), senelei (seneliui), budinčiam globotojui, globėjui arba vaiką ar asmenį su negalia laikinai prižiūrinčiam asmeniui, kai vaikui ar asmeniui su negalia nustatyta laikinoji priežiūra pas fizinius asmenis ar jis laikinai apgyvendintas pas fizinius asmenis, iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų mokama infekcijų plitimą ribojančio režimo laikotarpiu nuo tokio režimo nustatymo vaiko ar asmens su negalia lankomoje švietimo įstaigoje dienos, yra lygi 65,94 procento išmokos gavėjo kompensuojamojo uždarbio dydžio.

9. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju asmeniui, turinčiam teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį, ligos išmoka skiriama ne anksčiau kaip nuo Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino paskelbimo dienos ir mokama iki jo darbingumo atgavimo dienos, pirmosios dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje dienos ar dalyvumo lygio nustatymo dienos. Ligos išmokos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims, turintiems teisę jas gauti pagal šio įstatymo 8 straipsnį, skiriamos ne anksčiau kaip nuo Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino paskelbimo dienos ir mokamos ne ilgiau kaip iki dienos, kurią Vyriausybė atšaukia ekstremaliąją situaciją ar karantiną arba sueina bent vieno iš jų paskelbimo terminas. Ligos išmokos šio straipsnio 4–8 dalyse nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims, turintiems teisę jas gauti pagal šio įstatymo 8 straipsnį, skiriamos ne anksčiau kaip nuo Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino paskelbimo dienos ir mokamos ne ilgiau kaip iki dienos, kurią Vyriausybė atšaukia ekstremaliąją situaciją ir karantiną.

10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju ligos išmoka po asmens, turinčio teisę ją gauti pagal šio įstatymo 8 straipsnį, atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui mokama iki jo darbingumo atgavimo dienos, pirmosios dalyvavimo profesinės rehabilitacijos programoje dienos ar dalyvavimo lygio nustatymo dienos. Ligos išmokos šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas atitinkantiems asmenims, turintiems teisę jas gauti pagal šio įstatymo 8 straipsnį, po jų atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui mokamos ne ilgiau kaip 5 kalendorines dienas, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po jo atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos.

11. Asmenims, turintiems teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį ir gaunantiems valstybinę socialinio draudimo netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino laikotarpiu ligos išmoka šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 11¹ straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokama netaikant šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nustatytų apribojimų. Asmenims, turintiems teisę gauti ligos išmoką pagal šio įstatymo 8 straipsnį ir gaunantiems valstybinę socialinio draudimo netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir (ar) karantino laikotarpiu ligos išmoka šio įstatymo 11¹ straipsnio 1 ir 6 dalyse nustatytais atvejais mokama netaikant šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nustatytų apribojimų.“

10 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Asmeniui, turinčiam šio straipsnio 1 dalyje nurodytą motinystės socialinio draudimo stažą ir per 24 mėnesius iki pirmosios nėštumo ir gimdymo atostogų dienos tapusiam neapdraustu asmeniu (pasibaigus darbo sutarčiai, atleidus iš tarnybos, nutraukus individualią ar kitą veiklą, sporto, atlikėjo veiklą arba pasibaigus draudimui pagal autorinę sutartį), motinystės išmoka mokama šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Motinystės išmoka asmeniui, turinčiam šio straipsnio 1 dalyje nurodytą motinystės socialinio draudimo stažą, taip pat skiriama, jeigu nėštumo ir gimdymo atostogos prasideda prieš tai gimusio, globojamo ar įvaikinto vaiko auginimo iki 3 metų laikotarpiu.“

11 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Motinystės išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 8 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Lietuvos Respublikos socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių

ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusius praeitą mėnesį iki teisės gauti motinystės išmoką atsiradimo dienos.“

12 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu gimęs vaikas mirė arba jeigu gimė negyvas vaikas ir dar neprasidėjo apdraustoj asmens tėvystės atostogos, tėvystės išmoka skiriama ir mokama už visą tėvystės atostogų laikotarpį, jei tėvystės atostogos prasideda ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo negyvo vaiko gimimo arba vaiko mirties dienos. Jeigu vaikas miršta prasidėjusių tėvystės atostogų laikotarpiu, tėvystės išmoka skiriama ir mokama iki apdraustajam asmeniui suteiktų tėvystės atostogų arba tėvystės laikotarpio pabaigos.“

13 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Tėvystės išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 8 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusius praeitą mėnesį iki teisės gauti tėvystės išmoką atsiradimo dienos.“

14 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 24 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Vaiko priežiūros išmoka per mėnesį negali būti mažesnė už 8 bazinės socialinės išmokos, kurios dydį Socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka tvirtina Vyriausybė, dydžius, galiojusius praeitą mėnesį iki teisės gauti vaiko priežiūros išmoką atsiradimo dienos.“

2. Pakeisti 24 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Jeigu apdraustasis asmuo, kuriam paskirta vaiko priežiūros išmoka, išskyrus vaiko priežiūros išmoką, skiriamą ir mokamą vadovaujantis šio įstatymo 22 straipsnio 2 ir 4 dalimis, vaiko priežiūros išmokos gavimo metu turi pajamų, nuo kurių skaičiuojamos motinystės socialinio draudimo įmokos, ar iš tuo metu vykdytos darbinės veiklos gautų pajamų, kurios pagal šį įstatymą nėra laikomos draudžiamosiomis pajamomis, arba gauna šio įstatymo nustatytas ligos (įskaitant išmokas, darbdavio mokamas dvi pirmąsias ligos dienas) ar profesinės rehabilitacijos išmokas, ligos dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba profesinės ligos išmokas, mokamas vadovaujantis Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymu (toliau kartu šiame straipsnyje – pajamos ir (ar) išmokos), ir jam paskirtos vaiko priežiūros išmokos (bendros šių

išmokų sumos) ir atitinkamą mėnesį apskaičiuotų pajamų ir (ar) išmokų suma neviršija jo vidutinio mėnesinio kompensuojamojo uždarbio, apriboto šio įstatymo 6 straipsnio 5¹ dalyje nurodytu minimaliu ir maksimaliu kompensuojamojo uždarbio dydžiu, dydžio arba yra jam lygi, jam mokama viso dydžio paskirta vaiko priežiūros išmoka. Jeigu apdraustajam asmeniui paskirtos vaiko priežiūros išmokos (bendros šių išmokų sumos) ir atitinkamą mėnesį apskaičiuotų pajamų ir (ar) išmokų suma viršija jo vidutinio mėnesinio kompensuojamojo uždarbio, apriboto šio įstatymo 6 straipsnio 5¹ dalyje nurodytu minimaliu ir maksimaliu kompensuojamojo uždarbio dydžiu, dydį, jam mokamas jo vidutinio mėnesinio kompensuojamojo uždarbio, apriboto šio įstatymo 6 straipsnio 5¹ dalyje nurodytu minimaliu ir maksimaliu kompensuojamojo uždarbio dydžiu, ir apskaičiuotų pajamų ir (ar) išmokų skirtumas Ligos ir motinystės socialinio draudimo išmokų nuostatuose nustatyta tvarka.“

15 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Pagrindas skirti profesinės reabilitacijos išmoką yra Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros sprendimas dėl profesinės reabilitacijos paslaugų poreikio nustatymo ir profesinės reabilitacijos pažymėjimas, išduotas vadovaujantis socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamomis Profesinės reabilitacijos pažymėjimų išdavimo taisyklėmis.“

16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnį, 3 straipsnio 3, 4 dalis, 4 straipsnio 1–3 dalis, 5 straipsnio 1 dalį, 10, 11, 12, 13 straipsnius, 14 straipsnio 1 dalį ir šio straipsnio 5, 7 dalis, įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 dalys, 11, 13 straipsniai ir 14 straipsnio 1 dalis įsigalioja 2023 m. liepos 1 d.

3. Asmenims, įgijusiems teisę gauti socialinio draudimo išmokas iki šio įstatymo 4 straipsnio 1, 3 dalių, 6, 7, 11, 13 ir 14 straipsnių įsigaliojimo, socialinio draudimo išmokos skiriamos ir mokamos pagal tvarką, nustatytą iki šio įstatymo 4 straipsnio 1, 3 dalių, 6, 7, 11, 13 ir 14 straipsnių įsigaliojimo, išskyrus šio straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatytus atvejus.

4. Iki šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies įsigaliojimo paskirtos ir nebaigtos mokėti vaiko priežiūros išmokos, kurių dydis mažesnis už 8 bazinės socialinės išmokos dydžius, galiojusius 2023 m. liepos 1 d., už laikotarpį nuo 2023 m. liepos 1 d. perskaičiuojamos taikant 8 bazinės socialinės išmokos dydžius, galiojusius 2023 m. liepos 1 d. Jeigu asmenims, kurie įgijo teisę į vaiko priežiūros išmoką iki šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies įsigaliojimo dienos, tačiau dėl šios išmokos skyrimo kreipėsi po 2023 m. liepos 1 d., nustatytas vaiko priežiūros išmokos dydis yra

mažesnis už 8 bazinės socialinės išmokos dydžius, galiojusius 2023 m. sausio 1 d., vaiko priežiūros išmoka už laikotarpį nuo 2023 m. liepos 1 d. skiriama ir mokama taikant 2023 m. liepos 1 d. galiojusius 8 bazinės socialinės išmokos dydžius.

5. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritorinis skyrius, perskaičiavęs šio straipsnio 4 dalyje nurodytas vaiko priežiūros išmokas, susidariusią nepriemoką į asmens asmeninę sąskaitą kredito ar mokėjimo įstaigoje, į kurią pervedama jam mokama vaiko priežiūros išmoka, perveda iki 2023 m. spalio 1 d.

6. Šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalis taikoma ir asmenims, kuriems vaiko priežiūros išmokos paskirtos po 2023 m. sausio 1 d. ir, įsigaliojus šio įstatymo 4 straipsnio 4 daliai, dar nebaigtos mokėti.

7. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2023 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo nuostatų, įsigaliosiančių 2023 m. liepos 1 d., įgyvendinamuosius teisės aktus. Vyriausybė, sveikatos apsaugos ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2023 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo nuostatų, įsigaliosiančių 2024 m. sausio 1 d., įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia:
Socialinių reikalų ir darbo komiteto vardu
Komiteto pirmininkas

Justas Džiugelis